

Gi Rasisme Rødt Kort

Norweska wersja angielskiej kampanii „Show Racism The Red Card” („Pokażmy Rasizmowi Czerwoną Kartkę”) początki swoje datuje na przełom 1998 i 1999 roku. Pomysł narodził się po spotkaniu przedstawicieli angielskiej kampanii, podczas seminarium w Dublinie. Fundusze na przeprowadzenie kampanii zgromadziły wspólnie dwie norweskie organizacje: Norsk Folkehjelp (Pomoc Norwegom) i NISO – Związek Piłkarzy Norweskich. W styczniu 2000 roku pełną parą ruszyły przygotowania do pierwszego sezonu kampanii „Gi Rasisme Rødt Kort” w Norwegii.

Valerenga Oslo – zeszloroczny pogromca Wisły Kraków w Pucharze UEFA

Działania kampanii zawsze szeroko i chętnie wspierane były przez samych graczy. Właśnie dzięki piłkarzom antyrasistom nawiązano kontakt z zarządami norweskich klubów. Jeszcze przed pierwszym gwizdkiem rozpoczynającym sezon ligowy, organizatorzy kampanii osiągnęli porozumienie z trzema klubami ekstraklasy. Na wszystkich boiskach, w czasie prezentacji składów drużyn, spiker ogłaszał, że zespoły chociaż są przeciwnikami na boisku, to w tej kwestii są zawsze razem – „Pokażmy Rasizmowi Czerwoną Kartkę!”. W tym momencie wszyscy zawodnicy podnosili duże, czerwone kartki formatu A-4. Gesty te długi czas wykonywali norwescy ligowcy oraz reprezentacja narodowa.

Wolontariusze z Norsk Folkehjelp rozdali kibicom 200 tysięcy małych czerwonych kartek, zawierających informację dotyczącą kampanii. Ponadto zakupili 150 piłek z hasłem „Wykopmy Rasizm z Futbolu”, które w stronę widowni z boiska wykopywali piłkarze. Sezon zakończony został odwiedzinami szkółek piłkarskich oraz festiwali i turniejów piłki nożnej dla dzieci. W spotkaniach zawsze uczestniczyli znani piłkarze, dzięki którym na imprezy ściągano bardzo liczną publiczność.

W ciągu 2001 roku organizatorzy kampanii otrzymali dwukrotnie wyższe fundusze. Było to spowodowane sukcesem akcji. Norsk Folkehjelp i Związek Piłkarzy utrzymali wspólnie pracowników zajmujących

się całodzienną koordynacją kampanii (początkowo 2,5 etatu).

Sezon 2001 norweskiej ekstraklasy rozpoczął się 16 kwietnia. Akcję przeprowadzono na wszystkich stadionach pierwszej kolejki rozgrywek. Trzy minuty przed godziną 18.00 stu pięćdziesięciu czterech czołowych piłkarzy Norwegii pokazało rasizmowi czerwone kartki! Kampania objęła cały kraj. W akcję zaangażowane zostały nawet trzy drużyny kobiece. Wołę przyłączenia się do kampanii deklarowały zespoły z niższych lig.

Każdego tygodnia 2001 roku 150-200 najlepszych piłkarzy pokazywało rasizmowi czerwone kartki. Wolontariusze Norsk Folkehjelp rozdawali małe, czerwone ulotki ze statystykami i zdjęciami drużyn. Popularnością wśród młodych kolekcjonerów cieszyły się kartoniki przedstawiające najbardziej znanych, zaangażowanych w akcję zawodników. Powstało mnóstwo przypinek z czerwonymi kartkami, a także koszulki i czapki ze znakiem kampanii. Dalszym etapem „Gi Rasisme Rødt Kort” było rozwinięcie działań na drużyny rezerwowe i amatorskie.

Wiosną 2001 roku w Oslo powstały piłkarskie rozgrywki szkolne połączone z wizytami znanych piłkarzy grających w Norwegii. W ciągu 2003 i 2004 roku akcja rozprzestrzeniła się błyskawicznie na wiele innych miast, a na ekrany kin trafił film na temat angielskiej kampanii „Show Racism The Red Card”.

